

[N. P. Andreasen.]

hører sammen, og vi vil gerne medvirke til, at Priserne i den nuværende Kornlov opretholdes.

Lovforslaget gaar ud paa, at man gennemfører en Indmalingsprocent i November Maaned paa 40 og derefter gaar op til 50. Jeg tror, det er det Forhold, man fra alle Sider under de Forhandlinger, som har fundet Sted, har anbefalet som rimeligt til at begynde med. Ser man paa, hvorledes det forholder sig paa dette Omraade i andre Lande, f. Eks. Finland og Sverige og ikke mindst i den irske Fristat, viser det sig, at man dér netop har været inde paa det, som Ordføreren for Socialdemokratiet her nævnte, nemlig varierende Procenter, alt under Hensyn til, hvorledes Prisforholdene i det store og hele ligger inden for det enkelte Aar. Hvad angaar Kornpriserne, har man i Sverige baade for Rug og Hvede svinget fra 30, 50 og helt op til 100 pCt. I Finland har man svinget fra en Indmalingsprocent, der i lange Tider har ligget paa 1 eller 5, men ikke har været højere end 70. I den irske Fristat har man aldrig været højere end paa 40 pCt. Det viser altsaa, at man i disse Lande udmærket har kunnet bruge Indmalingsprocenten til en Regulering med Hensyntagen til selve Prisforholdet inden for det enkelte Land.

Det ligger jo ogsaa saadan for os i Aar — det vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Grønning, som talte om Eksportmulighederne —, at saa vidt mig bekendt er der i Aar slet ingen Eksportmuligheder. Der er det ikke for Byg, maaske en lille Smule for Havre, men i hvert Fald ikke til Priser, som svarer til Kornlovens Forudsætninger. Hvis man derfor skulde komme ind paa Tanken om Eksport, vilde jo det store Spørgsmaal om Eksportpræmier opstaa, og det har man dog endnu ikke fra nogen Side foreslaaet — heller ikke de Konservative har turdet foreslaa det i deres Forslag. Det tror jeg ogsaa man skal være meget betænkelig ved for Landbrugets egen Skyld.

Vi vil altsaa gerne medvirke til, at man prøver paa at gennemføre dette Lovforslag, saaledes at Kornlovens Priser kan overholdes. Jeg maa efter Bemærkningerne til Lovforslaget forstaa, at det ogsaa er den højtærede Landbrugsministers Mening, at

man, naar man har set, hvordan det virker, muligvis kan gaa videre end til de 50 pCt. Jeg for mit Vedkommende har ikke noget imod, at man forhøjer Procenterne, hvis det viser sig, at der ikke er tekniske Vanskeligheder derved.

Hvad angaar det andet Forslag, Forslaget om en Forhøjelse af den nuværende Kornlovs Priser med 2 Kr. for alle Kornsorter, maa jeg sige, at det kan vi for vort Vedkommende ikke medvirke til. Dengang vi gennemførte den nuværende Kornordning i Forbindelse med Svinereguleringen, var det en Forudsætning, at den Forhøjelse, som fandt Sted med 1 Krone paa Hvede og Byg og 2 Kroner paa Rug, skulde være gældende for 2 Aar. Nu kan man naturligtvis sige, at det Prisfald, som her har fundet Sted, kunde man ikke forudse, dengang man lavede Kornloven, men dertil er jo at bemærke, at der er ingen, der har ønsket eller i Dag ønsker at gennemføre en Maksimalpris paa Korn her i Landet. Hvis det var saadan, at den Mindstepris, som her blev fastsat, skulde være en garanteret Pris, saa vilde vi jo være inde paa Maksimalpris, og saa var det et helt andet System, der kom til at gøre sig gældende, men det er der ingen, der har ønsket. I de to Aar, den nuværende Kornlov har været gældende, har man jo ikke alene opnaaet de i Loven fastsatte Priser, men meget højere Priser. Man har jo kendt Priser helt op til omkring 20 Kr. for hver Tønde Sæd. Naar man tager alt i Betragtning, den store Høst baade ude og hjemme, det Prisfald, der har fundet Sted, maa man være belavet paa, at Priserne kan falde i samme Forhold. Det er en given Ting, og jeg tror ikke, at man kan rette dette Forhold paa anden Maade end gennem det Lovforslag, jeg omtalte først.

Jeg blev meget overrasket over de Bemærkninger, den ærede Ordfører for Venstre fremsatte, for enhver ved jo, at det ærede Medlem og jeg i Landbrugsraadet under Forhandlingerne mellem Landbrugsraadet og Landbrugsministeren om de to Ordninger, som her nævnes i Forbindelse med hinanden, var enige om dette Forhold. Vi sluttede Forlig paa det Grundlag, der ligger her, og derfor er det mærkeligt nu i Dag at høre, at man godt kan forlade det, at man godt, selv om man har Betænkelig-